

980517-1

Myšlenka, že tzv. „příroda“ je jakýmsi základem a podkladem pro vyšší roviny skutečnosti (pro lidská společenství a společnosti, pro jazyky, pro dějiny atd.), se ukazuje jako hluboce problematická už v té chvíli, kdy se začneme tázat, proč celý lidský svět, lidské činy a podniky, výtvořiny, technika atd. nezůstávají v rámci přírody, proč je už nemůžeme chápat jako přírodní jevy. Jakmile připustíme, že vedle přírody a nad přírodou je ještě nějaká jiná oblast, jiná sféra, totiž onen lidský svět či svět lidských aktivit a výtvořin, stává se zřejmým, že se musíme tázat po zdroji a garanci integrity samé přírody jakožto přírody. Není-li totiž tento zdroj a garant schopen do rámce přírody vintegrovat svět lidské společnosti a dějin, čímž prokazuje svou zřejmou omezenost, otevírá se před námi nutně otázka, zda onen předpokládaný garant stačí vůbec na to, aby integroval samu přírodu jakožto přírodu.

(Písek, 980517-1.)